

M I N D R O L L I N G I N T E R N A T I O N A L

Dharma Dhrishhti

D H A R M A ' S P E R S P E K T I V

N u m m e r 3

LINJE OG OVERFØRSEL

Hans Eminence Dzigar Kongtrul Rinpoche

INTRODUKTION

Mindrolling International's Vajra Vidyadhara projekter har været meget aktive de seneste 5 år. Vajravidyadhara sponsorerede hele Minling Chökhör (Mindrolling traditionens cyklus af belæringer) givet af Kyabje Trulshik Rinpoche i 2007 på Mindrolling klosteret i Indien. Herefter fulgte den historiske transmission af den komplette Rinchen Terdzö givet af Kyabje Taklung Tsetrul Rinpoche i 2008-09, igen på Mindrolling klosteret i Indien. Fornylig organiserede Vajra Vidyadhara så Dzogchen Künzang Gongpa Zangthal cyklus af belæringer givet af Kyabje Tsetrul Rinpoche på Lotus Garden Retreat Center i Stanley, Virginia i USA. Minling Jetsün Khandro Rinpoche var ikke blot vært for hele begivenheden, men stod også for oversættelsen af de kostbare belæringer til engelsk samtidig med, at de blev givet af Kyabje Taklung Tsetrul Rinpoche. Tilstede ved indvielserne var hundreder af elever af Buddhadharmaen fra hele verden, øst såvel som vest.

Da abhishekas (indvielser) er meget centrale og uundværlige for vajrayana praksis, følte Dharma Dhrishti, at det var vigtigt at give vestlige elever mulighed for at få en bedre forståelse af præcist, hvad en abhisheka er, hvad man forstår ved overførselslinje, og hvorfor det er så vigtigt, ikke blot for enkeltpersoner på vejen, men også for at Buddhadharmaen kan blomstre.

Til vores tredje nummer af Dharma Dhrishti,- Dharma's perspektiv, blev vi derfor meget beærede og glade for, at H.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche indvilligede i at give et interview, baseret på 20 spørgsmål, om karakteren og vigtigheden af wangs eller abhishekas og linje. Det er vores håb, at dette vidunderlige og yderst tankevækkende, værdifulde interview med H. E. Dzigar Kongtrul Rinpoche, ikke blot vil besvare nogle faktuelle spørgsmål og sætte gang i en dialog, men også inspirere utallige praktiserende til at praktisere vajrayana vejen med stor opmærksomhed, også på detaljen.

BIOGRAFI

Hans Eminence

Dzigar Kongtrul Rinpoche

H.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche blev født i 1964 i det nordlige Indien, som søn af den 3. Neten Chokling Rinpoche. Han blev anerkendt som en udstråling af Jamgon Kongtrul Lodrö Thaye, den store mester og lærde, der var meget aktiv i oprettelsen af Rimebevægelsen. Fra en tidlig alder studerede Rinpoche hos sin rodlærer H.H. Dilgo Khyentse Rinpoche. Rinpoche blev trænet i Longchen Nyingthig linien såvel som i den trefoldige linie Khyen Kong Chok sum (Jamgon Kongtrul's, Khyentse Wangpo's og Chokgyur Lingpa's linier). Dzigar Kongtrul Rinpoche studerede også i stor udstrækning hos Tulku Urgyen Rinpoche, Nyoshul Khen Rinpoche og den store lærde Khenpo Rinchen.

I 1989 flyttede H.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche til USA med sin familie og i 1990 påbegyndte han en femårig embedsperiode som professor i buddhistisk filosofi ved Naropa Institute i Boulder, Colorado. I USA etablerede Rinpoche Mangala Shri Bhuti, en organisation med det formål at fremme praksis indenfor Longchen Nyingthig og Khyen Kong Chok Sum linierne. Rinpoche etablerede også et tilbagetrækningscenter Longchen Jigme Samten Ling i det sydlige Colorado, hvor han tilbringer meget af sin tid i tilbagetrækning. Når han ikke er i

tilbagetrækning, rejser Rinpoche i hele verden og underviser og leder tilbagetrækninger.

Rinpoche er i øjeblikket formand for og leder aktiviteterne i Mangala Shri Bhuti's tre praksis- og studiecentre (Phuntsok Choling i Boulder, Colorado, Pema Osel Do Ngak Choling i Vershire, Vermont og Guna Institute i Bir, i Indien) samt de to tilbagetrækningscentre (Longchen Jigme Samten Ling i Creston, Colorado og Guna Norling i Salvador da Bahia i Brasilien). Rinpoche bruger også tid på at lede det nyetablerede Guna oversættelsesakademi i Bir, Indien.

H.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche er også abstrakt, ekspressionistisk maler, hvis malerier bringer inspiration og indsigt i hele verden. Rinpoche har studeret kunst og maleri hos Yahne Le Toumelin, der selv er en berømt ekspressionistisk maler. Hun blev introduceret af André Breton i 1960 som een af de få kvindelige malere med stor betydning for sin generation.

Dharma Dhrishti er beæret og glad for at kunne præsentere dig for belæringer af denne strålende lærer, hvis visdom og tilstedeværelse inspirerer utallige væsener.

INTERVIEW

LINJE & OVERFØRSEL

Et interview med Hans Eminence Dzigar Kongtrul Rinpoche

Et af Rimebevægelsens grundlæggende synspunkter er, at alle skoler i den tibetanske buddhisme kan føre til samme absolutte erkendelse. Trods dette gjorde Jamgon Kongtrul Den Store og Kyabje Dilgo Khyentse Rinpoche sig store anstrengelser for at finde, modtage og viderebringe sjældne belæringslinjer, der var i fare for at uddø. Hvad ledte de efter i disse linjer, som ikke allerede var tilgængeligt i de mere almindelige linjer, og hvorfor var det så vigtigt for dem at bevare disse linjer?

DKR: Det er sandt nok, at de 8 forskellige vajrayanalinjer alle kan føre til den oplyste tilstand eller vajradharatilstanden. Disse 8 forskellige linjer blev imidlertid bragt til Tibet fra det ædle land Indien, af store mestre, der nærede et dybfølt ønske om at sprede disse linjer og de belæringer og praksisser, de indeholder, for på den måde at gavne væsner.

Hvis de ikke på een eller anden måde bevares, så de kan skelnes fra hinanden, så ville nogle af disse store mestres aspirationer, ja, endog Buddhas aspirationer, blive begrænset til een linje og til den linjes specifikke belæringer og praksisser.

Og det ville være en begrænsning.

Endvidere har væsner sandsynligvis haft forskellige forbindelser til mestre såvel som til linjer og belæringer og praksisser, alt afhængig af deres tidligere karmiske forbindelser og deres egne tilbøjeligheder og ønsker. At begrænse belæringerne til een eller to linjer, der netop blomstrede og var levende og at udelukke de, der ikke lige blomstrede på det givne tidspunkt, ville betyde, at man svigtede disse andre linjer, der så ville gå tabt.

Derfor gjorde Jamyang Khyentse Wangpo og Jamgon Kongtrul Lodrö Thaye en stor indsats for at finde disse 8 linjer. De modtog

transmissionen og belæringerne på praksisserne for derefter selv at praktisere, bevare og udbrede dem. Som et resultat heraf har vi nu alle de 8 linjer levende og blomstrende. Disse kan være glimrende for en person at praktisere som en komplet vej til oplysningen. Eller for 8 forskellige personer at praktisere 8 forskellige linjer som en fuldkommen vej til oplysningen. Eller for 8 forskellige personer at praktisere 1 linje som en fuldkommen vej til oplysning.

Så det giver os en storartet og vigtig mulighed for at bevare og opfylde fortidens store mestres ønsker og aspirationer. Mestre fra alle de 8 forskellige linjer. Det giver os også chancen for at opfylde menneskers egne store aspirationer, mennesker med egne karmiske forbindelser og tilbøjeligheder. Derfor tror jeg, at fortidens mestre i høj grad har værdsat det arbejde disse to har udført, og selv synes jeg også, at det var et storartet arbejde til gavn for Buddhadharmaen.

Hvad karakteriserer en autentisk belæringslinje?

DKR: En autentisk belæringslinje må nødvendigvis være en autentisk Buddhadharma linje, der er baseret på principperne i de 3 pitakas: vinaya, sutra og abhidharma. Vinayabelæringerne lægger vægt på princippet om at ændre, hvad vi gør med vores egen krop, tale og sind, så vi i stedet for at skabe negativt karma skaber positivt karma. Alle løfter og forskrifter er i virkeligheden til for at give visdom og effektive midler til personen, så der kan ske en transformation af disse 3 døre, ikke blot i form af studier og intellektuel viden, men i personens liv som sådan.

Sutrabelæringerne lægger yderligere vægt på princippet om frigørelse fra samsaras lidelse ved forskellige former for koncentration af sindet, der så kan lede personen til en dybere forståelse af egen kapacitet, og af hvad dette sind kan opnå gennem meditative praksisser.

Abhidharmabelæringerne lægger vægt på forståelse af det personlige selvs natur eller fænomenernes natur, og hvordan de absolut set er tomme. Men relativt set fungerer de på grund af den indbyrdes afhængige opståen.

Dette giver så personen en totaloplevelse af de 3 transformationsplaner, fra det ydre, over det mellemste til det dybe plan. Den ydre transformation opstår ved at ændre de 3 døre til positive aktiviteter såvel som at udvikle samadhi for at understøtte dette. Så vokser man og forstår, hvordan universel sandhed eller alle tings natur er fra begyndelsen. Som Buddha har sagt, er alle tings natur altid nirvana, om Tatagatha'er så kommer til denne verden eller ej, fordi alle tings natur altid er dharmata.

En autentisk belæringslinje må nødvendigvis være en autentisk Buddhadharma linje, der er baseret på principperne i de 3 pitakas: vinaya, sutra og abhidharma.

Så disse 3 belæringer og principperne i disse tre praksisser skal være tilstede i sutrayana og mantrayana. Nogle siger, at mantrayana har sine egne tre, andre siger, at mantrayana er en mere sofistikeret form for abhidharma.

Dette er imidlertid måden, hvorpå buddhadharmaens autencitet kan sikres.

I Tibetansk Buddhisme involverer en sand transmission af belæringer en lung, en indvielse samt en forklaring på praksis. Hvilken betydning har hvert af disse elementer i en autentisk transmission af belæringerne? Hvornår og hvordan begyndte denne

transmissionsmetode, og hvorfor skal den opretholdes og bevares?

DKR: Indvielsen har ægte symbolske kvaliteter. For det første er oplysningens natur ikke forskellig fra den oplyste natur, som individers sind selv er i besiddelse af. Da sindet er formørket, er der imidlertid brug for en proces, der kan rense denne formørkelse bort. I vajrayana kan denne renselse finde sted meget hurtigt gennem indvielsesprocessen.

Alle væseners sind, hvis natur absolut set er den oplyste tilstand, har mange potentielt oplyste kvaliteter, der har behov for at modnes. På begyndelsen af vejen i en vajrayana praksis, har

På begyndelsen af vejen i en vajrayana praksis, har indvielsen netop kraften til at modne disse potentielle kvaliteter eller frø, efter at have rensset formørkelsen bort.

indvielsen netop kraften til at modne disse potentielle kvaliteter eller frø, efter at have rensset formørkelsen bort.

Så hvis vi har en stor mester og en stor elev, en mester, der i sandhed besidder de store mestres kvaliteter samt en elev, der også i sandhed besidder kvaliteterne, ja, så kan en stor del af vejen tilbagelægges på den korte tid en indvielse tager. Vi har mange historier om dette.

Oftest er det dog blot en indvielse, der gør, at man senere rent faktisk kan praktisere den praksis helhjertet, som man med guruens tilladelse og linjens velsignelse påbegyndte ved indvielsen. Så der er meget brug for indvielsen. Uden denne

ville vajrayanabelæringerne mangle velsignelsen til at praktisere på egen hånd. Så dette er virkelig nøglen hertil.

Den anden transmission eller den mundtlige overførsel, drejer sig om de sadhanaer og kommentarer, som store mestre har skrevet. Ind i hvert ord og hver sætning har de energisk lagt deres egen erkendelse såvel som den velsignelse, der følger med denne erkendelse. Når dette læses op for dig, så får du adgang til disse velsignelser. Derfor er mundtlig transmission meget vigtig som den anden del.

Man får dog ikke en komplet viden straks gennem den mundtlige transmission alene. Da praksisserne har en meget dyb og subtil betydning, så har man også brug for en kommentar. Man har brug for at blive vejledt trin for trin i en præcis undervisning i emnet. Det er derfor tri er meget vigtig.

Så den første er således mere eller mindre for at modne buddhanaturen, hvor de to andre drejer sig mere om at befri sig selv fra en tilstand af uvidenhed og forvirring. Disse tre: wang, lung og tri har derfor været en vigtig del af vajrayanavejen.

Hvad er forskellen mellem at modtage en wang, en tri, en lung og en udpegende instruktion?

DKR: Det, man modtager hele tiden, er netop udpegning. Mere skarpt sagt, så modtager man udpegningen af sit sinds sande natur ved slutningen af indvielsen, nemlig ved den 4. indvielse. Den sindets natur, der ikke er forskellig fra alle Tathagatha'ernes natur, idet såledesheden ikke skelner. På dette tidspunkt kaldes det en udpegende instruktion.

Autentisk transmission af belæringerne synes også uløseligt forbundet med vores forbindelse til en autentisk lærer, een der legemliggør visdoms- og medfølelseskvaliteter, og som er villig til at

arbejde med eleven på et personligt plan. I takt med at mange store mestre bliver ældre, så sker transmissionen af belæringerne ofte i større og større fora, måske endda virtuelt. Hvilke implikationer har store, upersonlige transmissioner, hvor eleverne måske ikke har en personlig forbindelse med læreren? Hvilket råd ville du give til elever, der modtager belæring via en offentlig transmission, og som ønsker at praktisere disse belæring?

DKR: Der stilles mange spørgsmål i det ene spørgsmål her. Jeg kan kun svare på det, der har forbindelse til Dharmaen. Resten er personligt, og her må folk træffe deres personlige valg. I Dharmaen, i Vajrayana Dharmaen, må en person først og fremmest være virkelig veltrænet i bodhicitta praksis og må vise ægte tegn på dyb, omsorgsfuld interesse i at arbejde for befrielse af andre og på sand vis gavne andre hinsides almindelig omsorg; hinsides almindelig selvoptagethed og optagethed af at skaffe sig lærerens tjenester til egne behov. Dette må stå helt klart.

Hertil kommer, at en person skal studere de almene dharmabelæring i sutrayana og mantrayana. I mantrayana, i særdeleshed, skal man også have indvielse, transmission og forklaring. Ikke blot dette, man skal have arbejdet med den særlige praksis-cyklus personligt med guruen og med guruens udpegende instruktioner. Endvidere må der være en ægte selvtillid.

Ikke blot selvtillid, men der må være en ægte velsignelseslinje, som man føler, man kan videregive til andre, og som kan bevirke, at andre opnår væsentlige tegn på transformation.

Så disse er kvaliteterne hos en mester. Generelt tales der i tantraen om 10 kvaliteter. Jeg tror, de er inkluderet i dette.

Det siges, at buddhismen har tilpasset sit udtryk for at imødekomme behovene hos mennesker i hvert nyt land, hvor buddhismen har slået rod. Er der mulighed for at essensen i Buddhas belæring går tabt i denne

tilpasningsproces, og hvis ja, hvordan kan det tage sig ud?

DKR: Jeg kan sige ja, Buddhismen bliver i en vis udstrækning nødt til at tilpasse sig kulturen, såvel som folks præferencer, for at kunne være mere tilgængelig og i sandhed kunne gavne. Imidlertid har menneskers sindstilstand og levende væsners generelle sindstilstand ikke ændret sig. Uvidenheden har ikke været forskellig på forskellige tidspunkter eller i forskellige kulturer.

i Vajrayana Dharmaen, må en person først og fremmest være virkelig veltrænet i bodhicitta praksis og må vise ægte tegn på dyb, omsorgsfuld interesse i at arbejde for befrielse af andre og på sand vis gavne andre hinsides almindelig omsorg; hinsides almindelig selvoptagethed og optagethed af at skaffe sig lærerens tjenester til egne behov.

Hvad er de centrale kvaliteter i Buddhismen, der er hinsides lokal tilpasning?

DKR: Forvirringen med at holde fast i selvet har ikke ændret sig i tidens løb eller i forskellige kulturer. På samme måde som tendensen til at pleje selvet og beskytte selvet, og at den slags beskyttende aktivitet udvikler sig til de fem negative gifte, og hvordan de fem negative gifte skaber ikke-fortjenstfuld aktivitet, og hvordan denne ikke-fortjenstfulde energi påvirker ens sind til at vandre rundt i samsara med illusionerne – dette har ikke ændret sig.

Buddhismen som en medicin eller en modgift mod dette – hvor meget kan den egentlig tilpasses og ændres? Den skal være tro mod sin oprindelige ægthed og autencitet for virkelig at give nogle kraftfulde transformationsmetoder i form af visdom og effektive midler i belæringerne og i praksissen. Hvis der fandt for megen tilpasning sted i forhold til folks præferencer, ville det højst sandsynligt dreje sig om tilpasning til folks sympatier og tilknytninger i stedet for at transformere selve tilknytningen.

Hvis tilpasningen er præget af at foretrække bestemte belæring og tage afstand til andre vigtige aspekter af belæringerne og praksisserne, med stor værdi for sindets transformation, så ville det være tilpasning til aggression. Forvirringen, der ville være resultatet heraf, ville være dumhed, så jeg tror ikke, det ville fungere.

Min pointe er, at det ikke drejer sig om tilpasning eller ikke-tilpasning, men om hvordan buddhismen som medicin hjælper på de sygdomme, der har brug for helbredelse, og kan sygdom helbredes, hvis medicinen ikke har kraftfuldhed eller visdom eller effektive midler? Jeg tror det ikke. Jeg tror det ikke, ligemeget hvor overordentlig populært det så ville være.

Hvilke faktorer føler du, der skal være tilstede for at en ny linje kan betragtes som autentisk?/ ægte?

DKR: En ny linje? Jeg ved ikke rigtigt, hvad det vil sige.

Hvordan undgår vi at blive fanget i en falsk transmissionslinje? Med andre ord, hvordan skelner vi mellem ægte linjer og termaer og falske termaer, der måske blot eksisterer for at underbygge eller fremme ens eget ego?

DKR: Almindeligvis knyttes termalinjen hovedsageligt til Nyingma traditionens linje,

skønt den ikke udelukkende er at finde i Nyingma traditionen. Måden hvorpå dens ægthed fastslås, er normalt knyttet til termafinderen, tertönen. Når han finder en terma, om det er en jordterma eller en sindsterma, så har han næsten altid en ægte linje, der er velkendt i området eller i Buddhadharmaens verden som sådan. Han konsulterer så sin lærer, ”Jeg har denne slags forudelse og jeg har denne opdagelse af ter – hvad mener du herom? Ville det være en gavnlig eller nyttig ting, hvis den blev offentliggjort og tilgængelig?”

Læreren undersøger derefter situationen med alle de personlige midler, han har. Hvis der virkelig er store og lykkebringende tegn, så giver læreren tilsagn om, at tertonen kan gå videre med termaen. Termafinderen praktiserer så og skal opnå en sand velsignelse fra Guru Padmasambhava eller Yeshe Tsogyal, der antages tidligere at have skjult termaen til fremtidige generationer.

Efter alle disse trin, og når den gøres tilgængelig, så skal der igen ske en godkendelse af ægtheden via en godkendelse fra en stor mester, der er velkendt i området eller i landet, og som kender denne type terma praksis-cykler. Denne mester skal sige god for, at det er en ægte terma. Først på dette tidspunkt kan grupper af studerende samles og modtage transmissionen. Sådan har det været med Chokgyur Lingpa, med Dudjom Lingpa eller hvem, der nu er tale om. Så dette er måden, hvorpå en måske ukendt termafinder bliver til en velkendt tertön.

Når falske termaer findes og falske termafindere dukker op, så finder intet af dette sted. I så fald, antager folk automatisk, at det er en forfalskning.

Desuden er Guru Rinpoche og Yeshe Tsogyals såvel som tertönens medfølelse intention eller bodhicitta meget tilstede i velsignelserne og tegnene på velsignelserne. Hos falske termafindere, er der ikke mange sådanne tegn.

Hvad skal der være tilstede i linjen, i mesteren, i belæringerne og i eleven for at en ægte transmission kan forekomme?

DKR: Der skal være en dybtliggende intention om befrielse og en tillid til, at dharmas proces eller dharmas praksis kan få det til at ske.

Hvad skal der til for at en linje kan holdes, i et land, hvor sådanne belæring er totalt nye?

DKR: Buddhadharma var ny og ukendt, da den først kom til Indien og også til Tibet, akkurat som situationen er i Amerika. Studierne, praksissen såvel som erkendelsen skal være tilstede for at velsignelserne overhovedet kan fortsætte.

Når elever modtager mange transmissioner, hvordan kan de da vide, hvilke praksisser, de har løfte om at fuldføre hvad angår den mængde af tid, de praktiserer, antallet af mantras, der akkumuleres, eller ved de tegn på erkendelse, der viser sig?

DKR: Jeg er tilbøjelig til at mene, at man bliver nødt til at konsultere sin egen rodlærer. Hvis du imidlertid er hengiven overfor en bestemt praksis, der kan bringe dig befrielse fra samsaras lidelser og til en oplyst tilstand, og hvis der er et element af renselse af ens formørkede sind, så man kan aktualisere sin egen sande natur og kvaliteterne i den oplyste natur, så kan, generelt sagt, alle løfter inkluderes i denne ene visdomstradition.

Nogle lærere lægger dog meget vægt på, at selvom du gør dette, så skal du bevare forbindelsen til de forskellige former for praksis og de forskellige indvielser, du har modtaget,

med visse forpligtelser. Så du er nødt til at konsultere dine egne forskellige lærere for at vide, hvad forpligtelserne kunne være.

Hvad er de karmiske konsekvenser for læreren, eleven og linjen, når vi ikke holder vore løfter?

DKR: Konsekvensen er, at vi allerede er i samsara og at vi fortsat vil forblive der. At påbegynde noget så væsentligt og ikke være i stand til at gennemføre det, ville være et stort tab, synes jeg.

Hvem beslutter, hvornår en ny linje ikke er autentisk, og hvordan tackler man det?

DKR: Der er ikke nogen specifikke personer, der bestemmer eller beslutter det. Den generelle konsensus om, hvad buddhismen repræsenterer i verden og alle, der kender indholdet og meningen i Buddhadharmaen, er enige om, at den er nødt til at være anti-ego versus pro-ego; anti-formørkelse versus pro-formørkelse. Og den skal være pro-bodhicitta versus anti-bodhicitta. Den skal have pro-tomheds perspektiv versus et dualistisk perspektiv. I Vajrayana skal det mere være et perspektiv med ren perception versus uren perception.

Hvis visdommen af natur er iboende os alle, hvad er det da, der gør visdommen mere værdifuld, når det er en "autentisk lærer", der underviser i den til forskel fra en vestlig "ikke-autentisk lærer?"

DKR: Visdom er i alle væsner. Men om det er en virkeliggjort visdom eller ikke, samt om vedkommende har velsignelsen til at videregive

den eller ikke, det er spørgsmålet her. Det er ikke et spørgsmål om race eller køn overhovedet.

Når Pema Chödrön og Jack Kornfiel er så tilgængelige og lette at læse, hvorfor skulle jeg så kæmpe med at læse ”Gems of Dharma” eller ”Words of my Perfect Teacher”?

DKR: Hvis din intention blot er at læse noget tilgængeligt og være følgagtig overfor dit sind, så er der ingen grund til at læse andet end det, de tilbyder. Hvis din intention imidlertid er at følge en linje og at studere en tantra, og hvis din hensigt er at følge en vej, d.v.s. vajrayana, mahayana og hinayana vejen, udover, hvad disse to, vestlige, meget indflydelsesrige, vidunderlige lærere tilbyder, ja, så må du nødvendigvis involvere dig i studier af dharmaen, der rækker udover dette. Jeg er sikker på, at de vil fortælle dig det samme.

Hvorfra kommer autorisationen af ægthed i forhold til at etablere en autentisk linje?

DKR: Jeg tror, autencitet etableres på baggrund af kildens udspring. Autencitet kan ikke godtgøres af een selv. Den skal godtgøres af kilden såvel som af karakteren af det, du prøver at få godkendt som ægte, ligemeget om det f.eks. er linje eller dharma. At godtgøre ægtheden af en linje, starter ikke med dig, det kommer fra noget hinsides dig, nemlig fra dine mestre og deres mestre. De skal godkende ægtheden. De skal sige ”Ok, denne person holder min transmission, og derfor er denne person en autentisk lærer i min linje, og jeg ønsker denne person respekteret som sådan.”

Har det at gøre med dharma, så skal det rumme alt det, som vi har diskuteret tidligere. Nemlig det element i dharmaen, der virkelig kan transformere sindet, aspekterne af den medicin, der virkelig kan transformere og helbrede sygdommen eller uvidenheden og forvirringen i

sindet. Ellers ville der ikke være grundlag for, at linjemestre kunne godkende nogens ægthed.

På hvilken måde er denne form for autencitet mere værdifuld end den status, som en lærer har vundet gennem almindelig eller folkelig anerkendelse?

DKR: Folkelig eller almindelig anerkendelse kommer med en lærers magnetisme og lærerens mere eller mindre kreative, så at sige, skriverier. Virkeligt at være i stand til at inspirere folk er en storartet evne, men én, der har denne evne, er måske stadig ikke fuldt uddannet i dharmaen eller har transmissionen og praksiserfaringen. Måske har vedkommende heller ikke den slags bodhicitta.

Vi har rigtig mange store forfattere, som hende, der skrev Harry Potter. En storartet forfatter. Blot at være i stand til at inspirere folk og gøre folk interesserede i, hvad du skriver, betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at der er alle de elementer af dharmaen, der gerne skulle være tilstede.

Er det nødvendigt at forstå hele symbolikken i transmissionerne for at få gavn af at modtage transmissionen?

DKR: Hvis du kan, så er det bedst. Det ville være vidunderligt at forstå det hele, så indtrykket i sindet styrkes af den opmærksomhed, det skaber. Men hvis ikke, så kan hengivenhed og en slags ren perception samt en forståelse af, at det er noget meget betydningsfuldt, fungere som et supplement herfor.

Hvordan kan vi undervise i værdsættelse af vores egen linje uden at et strejf af sektarisme kryber ind? Hvordan kan vi undgå tendensen til at sammenligne andre linjer med vores egen på en mindre favorabel måde? Hvordan undgår vi tendensen til at se vores linje som den ”højeste”?

Sekterisme begynder ved ens eget ego og egotilknytning. Når det er i relation til dharma og linjen, så kommer værdsættelsen fra ens egen forståelse af, hvad det gør ved dig på dybe og væsentlige måder i forhold til at transformere dit sind.

DKR: Sekterisme begynder ved ens eget ego og egotilknytning. Når det er i relation til dharma og linjen, så kommer værdsættelsen fra ens egen forståelse af, hvad det gør ved dig på dybe og væsentlige måder i forhold til at transformere dit sind. Hvis det er i relation til dharma og linjen kan det derfor ikke være sekterisme, selvom man nærer en dybfølt værdsættelse deraf.

Fordi sekterisme begynder med ego, -selv når det drejer sig om din egen linje, og selvom belæring og praksis værdsættes højt med megen anerkendelse,- så mangler det dybden af det, det skulle være, eller skulle repræsentere, den måde, det skulle fungere på, nemlig som en medicin til helbredelse af egoet.

STAB

DHARMASHRI FOND

Præsident

Jetsün Dechen Paldrön

Sekretær

Jeannie Pickett

Medlemmer

Geoff Picus
Helen Berliner
Judy Wolfer
Ani Drolma Chödrön
Ani Damtshö

DHARMA DHRISHTI TIDSSKRIFT

Bestyrelse

Jetsün Khandro Rinpoche
Jetsün Dechen Paldrön

Sekretær

Jigme Chödrön

Nummer 3

Frivillige

Linda Fisher
Zuzana Dankova
Andre Csapo
Lama Stamatis Politis
Lama Katerina Loukopoulou
Kuan Hui Chew
Ming Yao
Berenice Font
Cinthia Font
Elsebeth Kristensen
Pema Chödrön
Valérie Boisse
Christiane Coppex
Joanna Grabiak Pasiok

Dharma Dhrishti tidsskrift

Tidsskriftet Dharma Dhrishti – Dharma's perspektiv - er opstået på baggrund af et ønske om at viderebringe introspektive synspunkter og information fra nogle af de store nulevende tibetanske buddhistiske lærere om forskellige relevante og vigtige emner indenfor Buddhadharmaen og dens praksisser.

Åbningsnummeret af tidsskriftet Dharma Dhrishti blev udgivet i juni 2009, fulgt af det andet nummer i november. Vi vil gerne invitere dig til at læse vores to første numre:

Dharma Dhrishti - nummer 1

Dharma Dhrishti - nummer 2

VORES ØNSKE ER AT BESVARE OG BRINGE KLARHED

Dharma Dhrishti ønsker at bringe svar på nogle af de oftest debatterede spørgsmål, der relaterer sig til forskellige aspekter af den tibetanske buddhisme, samt at assistere de, der studerer buddhismen, i at opnå indsigt i den tidløse visdom i Buddhas belæringer. Vi håber også, at nogle af de spørgsmål, der opstår på grund af forkert information og misforståelser vedrørende Dharmaen, kan forklares eller tilbagevises af vore dages lærde mestre.

VORES PANEL AF EMINENTE LÆRERE

Vi er dybt taknemmelige for den venlighed og gavmildhed, hvormed mange lærere har indvilget i at deltage i Dharma Dhrishti's panel af lærere. Vores dybfølte taknemmelighed og hengivenhed til følgende:

Hans Hellighed Sakya Trizin

H.E. Dzongsar Khyentse Rinpoche

*Hans Hellighed Gyalwang Karmapa
Ogyen Trinley Dorje*

H.E. Dzigar Kongtrul Rinpoche

*Kyabje Dilgo Khyenste Yangsi
Rinpoche*

H.E. Dzogchen Ponlop Rinpoche

H.E. Tsoknyi Rinpoche

Kyabje Khamtrul Rinpoche

H.E. Tulku Pema Wangyal Rinpoche

*Črvérdige Samdong Rinpoche,
Premierminister i*

H.E. Sogyal Rinpoche

*den tibetanske eksilregering
H.E. Goshir Gyaltsab Rinpoche*

H.E. Neten Chokling Rinpoche

H.E. Yangsi Tulku Ugyen Rinpoche

Hvis du har spørgsmål eller kommentarer angående Dharma Dhrishti, så er du velkommen til at skrive til os på mindrollinginternational@gmail.com